

بررسی عوامل موثر بر طراحی مجتمع‌های فرهنگی - تفریحی با رویکرد پایداری اجتماعی در شهر بوکان

لقمان صالحی فرد^۱

*قربان محبوبی^۲ (نویسنده مسئول)

علی آذر^۳

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد معماری، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

(loghmansalehifard@gmail.com)

۲. استادیار گروه شهرسازی و معماری، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

(architamah@gmail.com)

۳. استادیار گروه شهرسازی و معماری، واحد مراغه، دانشگاه آزاد، مراغه اسلامی، ایران

(a-azar@iau-maragheh.ac.ir)

چکیده

احداث بناها و فضاهای فرهنگی-تفریحی در میان جوامع مختلف، جهت پاسخگویی به نیاز آنها به شناخت، حفظ و نمایش تاریخ و فرهنگ بومی رواج یافته است. مراکزی که نقش این مجتمع‌ها را بر عهده دارند می‌توان در پرورش هنر، فرهنگ و تفریح و فراغت نقش مهمی ایفا کنند. هر یک از مراکز فرهنگی-تفریحی، گروهی از مردم با تمایلات و گرایش‌های ویژه را به سوی خود فرا می‌خواند، تمایلاتی که از نهاد آنها سرچشمه گرفته و ریشه در حافظه تاریخی آنان دارد. فضای فرهنگی-تفریحی یک فضای عمومی است که صرف نظر از نوع کاربری می‌بایست مطابق با روحیات و شرایط اجتماعی مخاطبین طراحی گردد، شرایطی که به واسطه محقق شدن آن توان این مراکز را در جلب مخاطب بهبود بخشیده و این تمایل را ایجاد کند تا مخاطب با آسودگی و با آرامش بیشتری به استفاده از این مراکز بپردازد. در این پژوهش با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی به شناخت مهمترین عوامل تاثیر گذار بر پایداری اجتماعی مراکز فرهنگی-تفریحی پرداخته می‌شود که از میان آنها، تعامل اجتماعی، امنیت اجتماعی، مردم‌واری، سازگاری، پس‌نگری و پویایی و سرزندگی به عنوان عوامل اصلی استخراج گردیده است و در ادامه تلاش دارد راهکارهای طراحی معماری در خصوص افزایش پایداری در مراکز فرهنگی-تفریحی را ارائه نماید.

واژه‌های کلیدی: مجتمع فرهنگی-تفریحی، پایداری اجتماعی، فرهنگ، تفریح، سد شهید کاظمی بوکان.

**این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد گروه معماری و شهرسازی با عنوان «طراحی مجتمع فرهنگی - تفریحی با رویکرد پایداری اجتماعی در سد شهید کاظمی شهرستان بوکان» به راهنمایی دکتر قربان محبوبی و دکتر علی آذر (مشاور) می‌باشد.